

SOSIALURIN

Blashtjóri:
Vilfríð SørensenÚtgevarir:
Føroya JeðnabókPrent:
Prentsmílan á Heysbreyt

Yvirkupolitikkur

EISINI javnaðarflokkurin hevur verið við til onkrar av teimum framdu yvirkunum; men hetta vikur ikki tí veruleika: at flest allar yvirkurnar hava verið óheppiligar — meira til ógagns enn til gagns. Hetta hava verið bakbrestir, sum í flestum fornum hava forðað einari skjótari útbygging av samfelagnum. Higar til hevur yvirkupolitikkurin oftast royst sum sannur ríðurgongupolitikkur. Tá danir á einstøkum økjum aftur gjalda studning ella á annan hátt lata pening til føroysk útbyggingarendamál, er hetta at meta við fíggarligt stórsinni, ið er okkum at stórum gagni og teimum til heðurs.

NYGGJA landstýrið sigist byggja á yvirkupolitikk. A-mál skulu yvirkast, og B-mál skal gerast til A-mál, so tey liggja greidd til yvirkur, tá tað hóskar best í innanhýsisráðgjøfing «sjálfstýrismanna» av teimum ymsku nationalu gradunum. Her er tó vert at leggja til merkis, at sjálfstýrisflokkarnir longu nú eru farnir at ganga varliga um hundrað, tá talan er um yvirkur. Teir ræðast síni egnu vallyfti; teir ræðast veljarafjöldina, sum teir nú í meira enn hálvthundrað ár hava fððað við lyftum um «sjálfstýri» av ymskum slag og harvið sjálvandi fleiri og fleiri yvirkum, tí utan yvirkur, ikki ein snokki av meira sjálfstýri, enn vit hava í dag.

Á NYGGJU fíggarlógini er ikki eitt oyra sett til nakrar yvirkur — og kortini fór hon upp við 5,2 milj. kr. Yvirkurnar verða at kosta margfaldar miljónir. Stórhækkingar mugu tí fara fram bæði av skatti og tolli, og tá skulu skattaborgararnir, forbrúkararnir, taka um endan; men tað verða neyvan allir, ið vilja offra burtur av húsi og heimi fyri tað, um nakrir fáir sokallaðir «sjálfstýrispolitikkarar» royna at lúra hvønn annan av í telvingini um, hvør «nationalastur» er

HESIN yvirkupolitikkurin, henda óvissan um framtíðina ger, at tað er ótti á fólk. Eingin kennir seg retteliga tryggan, og tað batnar litid «Dagblaðnum» og «Krossi» at koma við yvirkur-undanstokkingum, tá sjálvur fíggaráráðgjafarin í teirra egnu landstýri alment hevur sagt frá tí loysingarpolitikki, ið «sjálfstýrislandstýrið» hevur sett sær fyri at fremja. Tað er elns fjákur og tá ið «Krossur» sigur fólk frá, at sjálfstýrisflokkurin, sum hevur latið alt stjórnarvaldið upp í hendurnar á teimum, ið vilja avtaka heimastýrislógina, er látur-verji heimastýrislógarnar.

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

173

monnum í summum. Tað dámar okkum ikki so væl at hoyra. Lat okkum siggja: Ríkisfelagsskapur við Danmark. Ja, tað vilja vit, men ikki tá stoðu, sum nú er. Vit vilja hava lóggávuveldi fyri lógtíðing, loyvi at áleggja skatt til lógtíðingsskan, føroyskt mál fullan rætt í kirkju, skúla og á tingi. Viðvíkjandi tingmálum, segði íhaldsmaðurin, at teir vóru bert fyri máli, ríkisstýrið vildi samtykkja. Vit halda ikki tað; vit eiga ikki at skeita til, hvat ríkisstýrið vil, men hvat vit vilja. So mugu vit míla tað danska embætisverkið til, so tað fatar okkum. Her er íhaldsmaðurin ein svikur, hann gevur seg undir bara, nikkar, takkar, jattar. Hetta um at Føroyar allar dagar skulu vera eitt fámengt og fátækt land, var betri ósagt. Nei, her má vera sum áðrastaðni, annars verður einki fólk at búgva í Føroyum, ungdómurinn rýmir. Hetta góðkenndu framtaksmenn ikki, tvorturímóti miða vit ímóti at koma okkum á hædd við grannalondini sum snarast. Fólkid eigur framvegis at vera kravlitid, sigur íhaldsmaðurin. Tí eru vit eisini ímóti. Vit halda, tað er óbeint, at fólk er ov smákreivjið, nøgt við fátæktina; nei, vit skulu gera uppreisn móti fátæktini, krevja av lívinum. Tað gevur framburðstrá, áðrði, skapar raskar menn. Hitt gamla, at sita í roykholuni og gnaga turran seið og biðja Jesus hava lov, nei, lat okkum sleppa av við tað.

Nú kreppan, sum nývir. Hetta var lánkasliga sagt av einum manni, ið býður seg fram til lógtíðing, at einki er at gera við tað; eitt bræv var sent niður, og so ikki meir. Jú, tað gerst meir. Vit kunnu skora á, senda vinnulívsins menn niður at tingast, at gera so nógv av, at vit kunnu ikki vísat burtur, og málið ikki dragast út. Hvi kunnu vit ikki fáa gongd á at byggja havnir, vegir, lendingar og skúlar, ha? Vit eru amt í ríkinum, staturin má koma uppi, tí tað ger hann, tá ið onnur amt eru í somu støðu. Og so fáa vit nyttu av arbeiðsmegini í landinum, í staðin fyri at menn hava einki at gera nú. — Hann talaði meir, um mál, sum høvdu verið fyri síðstu setu, hvørja støðu menn tá høvdu tikið. Talaði um mál,

FØROYA

BANKI

TÓRSHAVN tlf. 1350

Setið avlopspeningin í BANKAN

Har stendur hann tryggur, og har gevur hann rentu

INNLAN

við 3 mánaða uppsagn

BANKABOK

KEKK-KONTO

4% pro anno

3½% pro anno

2% pro anno

Ynskja tygum hægri rentu, kunnu tygum í bankanum keypa lánsbrov við lógtíngs- ella ríkiskassaábyrgd við umleið 7 % rentu.

ÚTBANKAR:

I Eysturoy:

Runavík, tlf. 7227
Fuglafirði, tlf. 64
Lorvík, tlf. 7
Skála, tlf. 7053
Vestmanna, tlf. 147
Kollafirði, tlf. 53
Kvívik, tlf. 6

I Norðuroyom:

I Suðuroy:

Klaksvík, tlf. 5274
Tvøroyri, tlf. 32
Hvalba, tlf. 57
Vági, tlf. 130
Miðvági, tlf. 7
Sandavági, tlf. 108
Sørvági, tlf. 88

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantórid.

Grót og skervur megu vera goldin fyrst, áðrenn tey verða heimað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimita grót ella skerv uttan við einum líni av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyri kommununa.

FRØÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

AGN

Góður høguslökkur

á goymslu

Pf. BACALAO

174

framtaksflokkurin vildi seta uppskot um. Men mest mól hann aftur á krepputíðina, og segði, at tað málið mátti reisast nú; beint, tingið var valt, mátti eykasetta verða og nevnd veljast at fara út at tingast, var eingin fartur at sleppa avstað í, mátti verjuskipið, sum var her, avstað við nevndini.

Umboðsmaðurin fyri tann nýggja flokkin fekk orðið.

»Lika orðforur, sum hinir meini eg,« hugsaði fólk, »og so óvanur við.«

»Stevnuskrá okkara hevur staðið í bløðunum, vit hava sent eitt blað í hvørt hús í Føroyum, so tað har stendur skal eg ikki taka upp aftur, men einans tala um kreppuna. Har mugu vit taka okkum um reiggj. Fólk svalt, handilsmenninir fara á heysin, reiðararnir orka ikki at gera skipini út. Tað er her, vit skulu taka hondum saman, hvør einasti veljari í Føroyum, og seta menn á ting, sum kunnu bota kreppuna. Hinir flokkarnir hava talað, íhaldsmaðurin segði, at kreppur høvdu altíð verið uppmillum og kreppur fóru at koma til allar tíðir, tað var livsins kor. Eg haldi ikki hetta. Taka vit okkum ikki um reiggj sjálvi beint nú, fara vit á húsagang, tað rættar seg ongantíð, góðar tíðir koma aldri aftur. Og hvussu skulu tær tað? Hava vit hugsað um, hvørjum tað føroyska vinnulívið hongur á? Eg skal vísa tykkum tað — hann tekur upp undir trygginguna og kemur við einum vaðbeini og heldur upp fyri fólkid — »áhesum træpettinum hongur øll okkara vælferð.« — Hann tigur eina løtu. — »Eg taki upp aftur,« sigur talarin og fer niður av røðarastólinum oman millum áhoyrnarar við vaðbeininum á lofti, reiggjaði við tí: »Á hesum neyðars sprekunum hongur okkara vælferð. Hvussu skal vera annað enn kreppa? Vit fiska so litid, tí eingin fiskur er í sjónum, segði íhaldsmaðurin. Tað er ikki beint! Nei, hann átti at sagt, at tað var eingin fiskur í tí sindrinum av sjógv, sum okkara neyðars avloðaðu skip kunnu sigla til. Og hvør sigur, at tað er ikki fiskur her fyri nútímans amboðum? Hvi liggja erlendir á okkara grunnum árið runt? Tí

Aðalfundur

Havnar Sjótleikarfelags verður í Sjótleikarhúsinum hósdagin 28. mars 1963 kl. 20.

Dagsskrá samb. lógrnar.

Tórshavn, 9. mars 1963.

Nevndin.

HESS
O-DAN

Danmarks bedste
olieamin. Auto-
matisk rundtræk
og trækregule-
ring.

Pf. VALDEMAR LÜTZEN
Tórshavn

— 2802 —

SNAR-vask

centrifugerað og turkað

SNAR-vask

Bøgeta 14

til gæmans

GRETT. Maðurin var stevndur fyri rættin, tí hann ólógliga hevði skotið harur.

Dómari: Tygum fasthalda, at tygum ikki hava skotið harur. Kunnu tygum svørja uppá tað?

Maðurin: Harra dómari, eg kann gera eið uppá, at eg haldi ikki, eg havi skotið harur ólógliga.

Dómari: Nei, tað dugir ikki, tygum mugu siga tað meira avgjort.

Maðurin: Eg kann svørja uppá, at eg trúgvi avgjort ikki, at eg havi skotið harur ólógliga.

Dómari: Tað verður verri og verri, hetta her. Nú mugu tygum svara greitt uppá, um tygum hava skotið harur ella ikki.

Maðurin: Ja, tað kann eg svørja uppá.

—
Vegurin til mamsins hjarta gongur gjøgnum magan. Maðurin verður vunnin við hundraðum av rættum, men missur hin besta: sjálvagerðarættin.